
Motivare

*Nu scriu din revelații
și nici de dragul unui duh pustiu,
respir doar norii vieții
hrănind un vis târziu.*

Replică Gauguiniană

Să ard
într-un spic luminos
dintr-un lan de furtună
sau să plec
pe-o cărare nicăieri
ca să uit de iubirea nemărginirii
aș simți că nu sunt eu.

Să ard însă
cu putere divină
în negre aripi de corb
departe de mine
departe de răsărit
aș ști că m-am regăsit.

Punct de fugă

Dacă te vei uita subțire
spre amurg
unde visează copacul ploile
vei vedea cum cuvintele înnourate
se rup și curg
lovite de păsări albe ca zorile...
și păsările lovitoare de cuvinte
se vor înălța tot mai sus
tot mai sus...

O grădină suspendată

O grădină suspendată
în răcoarea dimineții,
când roua pecetluiește
fruntea ta
cu reflexe fluviale
și ploile îngână
simfoniile pământului.

Sau vegetația rece a dorințelor
înlănțuindu-te pe colonade de piatră,
dându-ți senzația de nemurire.

Înlocuind o regină vegetală
înrouată de măreția tăcerii
poți să respiri aidoma vulturilor
pajiștea înălțimilor.

La început fusese gândul

La început fusese gândul -
ca o întoarcere spre pădure
amăgind-o
cu vocea pasului
ce mușca ciudat pacea,
cu silexul auzului
cioplind-o
întru moarte,
apoi fusese plânsul -
plângea piatra în piatră
ascuțindu-și capetele -
săgeată de foc se făcea
cu aripile înfipte
